

- b) daarnaast ook werkzaamheden als overheid verricht (overheidstaak), waarvoor hij ingevolge artikel 4, lid 5, van de Zesde richtlijn niet als belastingplichtige wordt aangemerkt,

tot gevolg dat over de verrichting van een onder zijn economische activiteit vallende dienst die met het oog op de uitoefening van zijn overheidstaak om niet is verricht, geen belasting in rekening dient te worden gebracht overeenkomstig artikel 6, lid 2, onder b), van de Zesde richtlijn?

(¹) PB 1977, L 145, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Giudice di pace di Massa (Italië) op 19 juni 2020 — GN, WX/Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

(Zaak C-274/20)

(2020/C 297/42)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Giudice di pace di Massa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: GN, WX

Verwerende partij: Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Prejudiciële vragen

1. Moet het begrip “discriminatie op grond van nationaliteit” in artikel 18 VWEU aldus worden uitgelegd dat het de lidstaten verboden is regelgeving vast te stellen die voor onderdanen van andere lidstaten, ook indirect, verkapt en/of inhoudelijk, problemen kan opleveren?
2. Indien vraag 1) bevestigend wordt beantwoord, kan artikel 93, lid 1-bis van de codice della strada houdende het verbod voor eenieder die meer dan zestig dagen vaste woonplaats heeft in Italië om met buitenlandse kentekens (ongeacht op wiens naam zij zijn gesteld) aan het verkeer deel te nemen problemen opleveren voor onderdanen van andere lidstaten (bezitters van voertuigen met een buitenlands kenteken) en als gevolg daarvan worden geacht te discrimineren op grond van nationaliteit?
3. Moeten de begrippen:
 - a. “het recht vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven” (artikel 21 VWEU);
 - b. “interne markt” die “een ruimte [omvat] zonder binnengrenzen waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd volgens de bepalingen van de Verdragen” (artikel 26 VWEU);
 - c. “[h]et verkeer van werknemers binnen de Unie is vrij” (artikel 45 VWEU);
 - d. “beperkingen van de vrijheid van vestiging voor onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat [zijn] verboden” (de artikelen 49 tot en met 55 VWEU);
 - e. “de beperkingen op het vrij verrichten van diensten binnen de Unie [zijn] verboden ten aanzien van de onderdanen der lidstaten die in een andere lidstaat zijn gevestigd dan die, waarin degene is gevestigd te wiens behoeve de dienst wordt verricht” (de artikelen 56 tot en met 62 VWEU),

aldus worden uitgelegd dat nationale bepalingen die voor onderdanen van de Unie de uitoefening van het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten, het recht van vrij verkeer van werknemers binnen de Unie, de vrijheid van vestiging en de vrijheid van dienstverrichting, ook slechts indirect, verkapt en/of inhoudelijk, kunnen beperken of bemoeilijken of anderszins kunnen beïnvloeden, eveneens verboden zijn?

4. Indien vraag 3 bevestigend wordt beantwoord, kan artikel 93, lid 1-bis, van de codice della strada houdende het verbod voor eenieder die meer dan zestig dagen vaste woonplaats heeft in Italië om met buitenlandse kentekens (ongeacht op wiens naam zij zijn gesteld) aan het verkeer deel te nemen, de uitoefening van recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten, het recht van vrij verkeer van werknemers binnen de Unie, de vrijheid van vestiging en de vrijheid van dienstverrichting beperken, bemoeilijken of anderszins beïnvloeden?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Franstalige arbeidsrechtbank Brussel (België) op 25 juni 2020 — CO, ME, GC, en 42 anderen / MJ, Europese Commissie, Europese Dienst voor extern optreden (EDEO), Raad van de Europese Unie, EULEX KOSOVO

(Zaak C-283/20)

(2020/C 297/43)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Franstalige arbeidsrechtbank Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: CO, ME, GC, en 42 anderen

Verwerende partijen: MJ, Europese Commissie, Europese Dienst voor extern optreden (EDEO), Raad van de Europese Unie, EULEX KOSOVO

Prejudiciële vragen

Dienen de artikelen 8.3 en 10.3 van gemeenschappelijk optreden 2008/124/GBVB van de Raad van 4 februari 2008 inzake de rechtsstaatmissie van de Europese Unie in Kosovo, EULEX KOSOVO⁽¹⁾, vóór de wijziging ervan bij besluit 2014/349/GBVB van de Raad van 12 juni 2014⁽²⁾, in voorkomend geval in combinatie met alle andere eventueel relevante bepalingen, aldus te worden uitgelegd dat zij het hoofd van de missie, in eigen naam en voor eigen rekening, de hoedanigheid toekennen van werkgever van het bij de missie EULEX KOSOVO werkzame internationale civiele personeel vóór 12 juni 2014, of dat zij, met name gezien de artikelen 8.5 en 9.3 van gemeenschappelijk optreden 2008/124/GBVB vóór de wijziging van 12 juni 2014, de hoedanigheid van werkgever toekennen aan de Europese Unie en/of aan een van haar instellingen, zoals de Europese Commissie, de Europese Dienst voor extern optreden, de Raad van de Europese Unie of een eventuele andere instelling, voor rekening waarvan het hoofd van de missie tot die datum zou hebben opgetreden krachtens een volmacht, delegatie van bevoegdheid of een zo nodig te bepalen andere vorm van vertegenwoordiging?

⁽¹⁾ PB 2008, L 42, blz. 92.

⁽²⁾ Besluit 2014/349/GBVB van de Raad van 12 juni 2014 tot wijziging van Gemeenschappelijk Optreden 2008/124/GBVB inzake de rechtsstaatmissie van de Europese Unie in Kosovo, EULEX KOSOVO (PB 2014, L 174, blz. 42).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal judiciaire — Bobigny (Frankrijk) op 30 juni 2020 — BNP Paribas Personal Finance SA / ZD

(Zaak C-288/20)

(2020/C 297/44)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal Judiciaire — Bobigny